

Arrest

nr. 56 517 van 23 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 oktober 2010 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat L. BEERDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 maart 2010 heeft verzoekster een visumaanvraag kort verblijf ingediend bij de Belgische autoriteiten.

Deze aanvraag werd op 28 april 2010 geweigerd omdat het reisdoel onvoldoende werd aangetoond en het voornemen om het grondgebied te verlaten vóór het verstrijken van het visum niet kon worden vastgesteld.

Op 23 september 2010 diende verzoekster een nieuwe visumaanvraag kort verblijf in.

Op 26 oktober 2010 werd de visumaanvraag van verzoekster wederom geweigerd. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

** Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

** Andere:*

Het juiste motief van de reis is onduidelijk: vermoeden dat er een langer verblijf wordt beoogd en dat betrokkene de intentie heeft te huwen.

** U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen*

** Tenlasteneming is onontvankelijk: de garant legt geen enkel bewijs van solvabiliteit voor.*

** Betrokkene kan niet aantonen dat de financiële middelen onmiddellijk kunnen worden gebruikt in België.*

En bovendien is de herkomst van de financiële middelen op de bankrekening niet te achterhalen.

** Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokkene is jong en ongehuwd, heeft een beperkt maandelijks inkomen.

Bovendien is er een vermoeden dat betrokkene de intentie heeft in BE te huwen en bijgevolg een langer verblijf beoogd.”

2. Over de rechtspleging

In fine van verzoekschrift vraagt verzoekster aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om voor recht te zeggen dat het gevraagde visum voor beperkte duur dient verleend te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in het voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) op als annulatierechter. Dit houdt in dat de Raad als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de Vreemdelingenwet kan de Raad slechts overgaan tot het vernietigen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris. De Raad is bijgevolg niet bevoegd om aan de vraag van verzoekster te voldoen.

3. Onderzoek van het beroep

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 14, 21 en 32 van Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode en van art. A.3 a en B van de tweede bijlage van voormelde verordening, van het legaliteitsbeginsel en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van haar middel zet verzoekster uiteen wat volgt:

“Artikel 14 - Bewijsstukken

1. Van aanvragers van een eenvormig visum wordt verlangd dat zij het volgende verstrekken:

a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt;

b) documenten met betrekking tot logies of het bewijs van voldoende middelen om in logies te voorzien;

c) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voldoende middelen van bestaan heeft zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij zeker zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen, overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder c), en lid 3, van de Schengengrenscore;

d) informatie die het mogelijk maakt het voornemen van de aanvrager om het grondgebied van de lidstaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum te verlaten, te beoordelen.

...

3. Een niet-limitatieve lijst van bewijsstukken die het consulaat van de aanvrager kan verlangen om te verifiëren of wordt voldaan aan de voorwaarden van de leden 1 en 2, is opgenomen in bijlage II.

4. De lidstaten kunnen van de aanvragers verlangen dat zij een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking overleggen door het invullen van een formulier dat is opgesteld door de lidstaat. Dit formulier bevat met name de volgende informatie:

- a) of het bedoeld is als bewijs van garantstelling en/of logiesverstrekking;
- b) of de gastheer/gastvrouw een particulier, een onderneming of een organisatie is;
- c) de identiteit en contactgegevens van de gastheer/gastvrouw;
- d) de uitgenodigde aanvrager of aanvragers;
- e) het verblijfadres;
- f) de duur en het doel van het verblijf;
- g) eventuele verwantschap met de gastheer/gastvrouw."

"Artikel 21 - Controle van de voorwaarden voor binnenkomst en risicobeoordeling

1. Bij het onderzoeken van aanvragen voor een eenvormig visum wordt nagegaan of de aanvrager aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, onder a), c), d), en e), van de Schengengrenscore voldoet en wordt bijzondere aandacht geschonken aan de toetsing van de vraag of de aanvrager een risico van illegale immigratie of een risico voor de veiligheid van de lidstaten vertegenwoordigt, en met name, of de aanvrager het voornemen heeft het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór de geldigheidsduur van het aangevraagde visum verstrijkt.

...

3. Wanneer het consulaat controleert of de aanvrager voldoet aan de inreisvoorwaarden, gaat het na:

- a) of het overgelegde reisdocument niet vals, nagemaakt of vervalst is;
- b) of de aanvrager het doel van en de voorwaarden voor het voorgenomen verblijf heeft aangetoond, alsook of de aanvrager over de middelen van bestaan beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid verkeert deze middelen legaal te verkrijgen;
- c) of de aanvrager gesignaleerd staat in het Schengeninformatiesysteem (SIS) met het oog op weigering van toegang;
- d) of de aanvrager al dan niet wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscore, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;
- e) of de aanvrager, indien van toepassing, in het bezit is van een toereikende en geldige medische reisverzekering.

4. Het consulaat controleert, voor zover van toepassing, de lengte van de vorige en de voorgenomen verblijven, om na te gaan of de aanvrager de maximaal toegestane verblijfsduur op het grondgebied van de lidstaten niet heeft overschreden, ongeacht mogelijke toegestane verblijven op grond van een nationaal visum voor verblijf van lange duur of een door een andere lidstaat afgegeven verblijfsvergunning.

5. Bij de beoordeling van de middelen van bestaan voor het voorgenomen verblijf wordt rekening gehouden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor onderdak in de betrokken lidstaat of lidstaten, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen, op basis van de door elk van de lidstaten overeenkomstig artikel 34, lid 1, onder c), van de Schengengrenscore vastgestelde richtbedragen. Een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesvertrekking kan eveneens de toereikendheid van de middelen van bestaan aantonen.

...

7. Het onderzoek van een aanvraag wordt met name gebaseerd op de echtheid en betrouwbaarheid van de overgelegde documenten, alsmede op de geloofwaardigheid en de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager.

8. Bij het onderzoeken van een aanvraag kunnen de consulaten de aanvrager in gerechtvaardigde gevallen voor een interview oproepen en kunnen zij om aanvullende documenten verzoeken.

9. Een eerdere visumweigering leidt niet automatisch tot weigering van een nieuwe aanvraag. Een nieuwe aanvraag wordt beoordeeld op basis van alle beschikbare informatie.”

“Artikel 32 - Weigering van een visum

1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagmaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscodex, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

“Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

Het zorgvuldigheidsbeginsel is als een beginsel van behoorlijk bestuur een concreet gedragsvoorschrift met een positiefrechtelijk karakter voor de overheid dat door de administratieve overheden en door Uw Raad van State getoetst kan worden. Krachtens het zorgvuldigheidsbeginsel dient het bestuur zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, dient de beslissing te steunen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren, desnoods via advies van deskundigen om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Aan de bestuursbeslissing dient een nauwgezette belangenafweging ten grondslag te liggen. Een zorgvuldige besluitvorming impliceert een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval. Een beleidsnorm mag niet automatisch, zonder enig nader onderzoek, in een individueel geval worden toegepast. Het onderzoek van het bestuur dient zonder enige vooringenomenheid te geschieden. (MAST, A., e.a., *Overzicht van Administratief Recht*, Kluwer, 1996, p. 49, met uitgebreide verwijzingen naar de rechtspraak van Uw Raad).

Een zorgvuldige besluitvorming houdt in dat de administratie de toepasselijke rechtsregels op alle relevante feiten toepast en na een behoorlijke afweging van alle ter zake dienende gegevens en belangen beslist. De kern van elke discretionaire bestuursbeslissing is de belangenafweging waarbij het bestuur alle betrokken belangen daadwerkelijk en in concreto met elkaar confronteert en tegen elkaar afweegt.”

“Schending van het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel

Bij het nemen van een administratieve beslissing dienen alle feitelijke elementen van een dossier door de overheid zorgvuldig verzameld te worden en onderzocht, hetgeen deel uitmaakt van de formele zorgvuldigheidsplicht, doch eveneens dienen deze elementen met zorgvuldigheid beoordeeld en afgewogen te worden.

Een zorgvuldige besluitvorming houdt in dat de administratie de toepasselijke rechtsregels op alle relevante feiten toepast en na een behoorlijke afweging van alle terzake dienende gegevens en belangen beslist.

De kern van elke discretionaire bestuursbeslissing is de belangenafweging die het bestuur dient te doen.

Een zorgvuldige belangenafweging vereist in de eerste plaats dat het bestuur alle betrokken belangen daadwerkelijk en in concreto met elkaar confronteert en tegen elkaar afweegt.

Bij het uitoefenen van de discretionaire bevoegdheid moet het bestuur het redelijkheidsbeginsel in acht nemen.”

“De schending in concreto

Verzoekster is van oordeel dat bij het onderzoek van de feitelijke elementen, die verzoekster heeft aangetoond en die zij ook heeft bewezen aan de hand van de overtuigingsstukken, onzorgvuldig tewerk is gegaan en dit heeft geresulteerd in een onredelijke afweging van alle elementen van het dossier.

Verzoekster is van oordeel dat er geen redelijke argumenten kunnen worden aangehaald om te twijfelen aan het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf, de financiële middelen van verzoekster en haar garant, het risico op vestiging en de intenties van verzoekster.

Verzoekster heeft eerder de indruk dat diverse drogredenen worden aangehaald en ieder criterium dat dient beoordeeld te worden, overeenkomstig de voormelde verordening, niet vervuld geacht wordt omwille van de twijfels die bestaan omtrent haar intenties, meer bepaald het vermoeden dat zij de wil zou hebben om in België te huwen en bijgevolg een langer verblijf beoogt.

Verzoekster heeft hoger bij de feitelijke uiteenzetting reeds uiteengezet hoe haar relatie met de heer P(...) begonnen is, zich ontwikkeld heeft en hoe hun contacten zich geleidelijk aan hebben geïntensifieerd.

Verzoekster noch de heer P(...) hebben echter op dit moment enige beslissing genomen om met elkaar in het huwelijk te treden.

Zij beseffen al te goed dat, alvorens een huwelijk kan worden aangegaan, de beide betrokkenen mekaar goed dienen te kennen en overtuigd dienen te zijn van de slaagkansen van een eventueel huwelijk.

Hun bedoeling op dit moment is de veelvuldige contacten, die zij reeds gedurende bijna 1 jaar hebben, verder te ontwikkelen en mekaar beter te leren kennen.

In het huidige tijdperk zijn internationale contacten en uitwisselingen tussen jongeren geenszins ongebruikelijk en worden deze trouwens ook sterk aangemoedigd ondermeer door programma's voor studentenuitwisseling.

De talrijke bewijzen van de veelvuldige contacten via Skype (zowel chatten, als uitwisseling van gegevens, als talrijke en uitgebreide telefonische gesprekken met een hoge frequentie) tonen aan dat zij wel degelijk eerbare en oprechte contacten onderhouden en aan hun bedoeling om mekaar nader en persoonlijk te leren kennen niet kan getwijfeld worden.

Op dit moment is er echter geen sprake van enige huwelijksintentie al kan dit ook nooit uitgesloten worden.

Verzoekster is formeel dat er op dit moment geen intentie is op te huwen en zij met de visumaanvraag dan ook zeker geen langer verblijf beoogt.

Van enige afwending van de aanvraag voor een kort verblijf van het beoogde wettelijke doel is geen sprake, evenmin van rechtsmiddel.

Anderzijds, zelfs indien er een intentie zou ontstaan in de toekomst, bijvoorbeeld na het beoogde verblijf in België, om wel degelijk in het huwelijk te treden, dan nog ziet verzoekster het probleem daaromtrent niet in. De Belgische wetgeving laat immers toe dat een buitenlandse onderdaan in België in het huwelijk treedt met een hier ingeschreven persoon of Belg, zonder dat een verblijftitel zelfs voor de buitenlandse onderdaan dient te worden aangetoond.

Het recht om te huwen heeft, wat dit betreft, voorrang en wordt herkend door het Belgische Burgerlijke Wetboek.

De gevallen zijn dan ook legio waarin, zonder grote problemen, een Belg kan trouwen met een buitenlandse onderdaan voor de ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de gemeente van de verblijfplaats van de Belg.

Vervolgens voorziet artikel 40 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in de mogelijkheid om in deze Belgische gemeente voor de buitenlands onderdaan eveneens een verblijfsvergunning op basis van het recht op familiehereniging in te roepen en aan te vragen.

Verzoekster herhaalt echter dat zij op dit moment geen intentie heeft om te huwen en daaromtrent geen enkele beslissing is genomen, noch door haarzelf noch door de heer P(...).

Indien een dergelijke beslissing in de toekomst door beide betrokkenen in vrije wil zou worden genomen, doet zich een nieuwe situatie voor waaraan alsdan het gepaste juridische gevolg dient te worden gegeven.

Verzoekster is dan ook van oordeel dat er geen reden is om haar visumaanvraag met grote argwaan te bekijken.

De vaststelling in de bestreden beslissing dat zij jong is en ongehuwd, geeft blijk van een ongenueanceerde en stereotype benadering van de persoonlijke contacten die zich tussen betrokkenen hebben ontwikkeld en van de grote mobiliteit en de internationale contactmogelijkheden in de huidige moderne maatschappij.

Verzoekster is ervan overtuigd dat deze fundamentele vooringenomenheid en argwaan tevens ertoe hebben geleid dat ook de andere van toepassing zijnde criteria negatief zijn beoordeeld geworden.

Het juiste motief van de reis is geenszins onduidelijk.

Volledig ten onrechte wordt er vermoed dat er een langer verblijf wordt beoogd en dat verzoekster de intentie zou hebben om te huwen.

Het motief van de reis blijkt ondermeer zeer duidelijk uit de omstandig gemotiveerde uitnodiging vanwege de heer P(...) en de verstrekte toelichting omtrent het verloop van hun relatie tot op het moment van de visumaanvraag.

Ook wordt op volledig foutieve gronden aangenomen dat er geen voldoende middelen van bestaan zijn, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis.

In het dossier, dat gevoegd is bij de visumaanvraag, is reeds kopie toegevoegd van het vliegtuigticket voor de heen- en terugreis.

De reiskosten zijn aldus reeds betaald geweest op het moment van de visumaanvraag.

Hetzelfde geldt voor de reisverzekering, voor de medische kosten en de kosten van eventuele repatriëring.

Verzoekster wijst in het bijzonder ook op hetgeen gesteld wordt in artikel 21, 5^e lid van voormelde verordening waarin de elementen worden vermeld waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van de middelen van bestaan voor het voorgenomen verblijf.

Er dient rekening gehouden te worden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor onderdak in de betrokken lidstaat, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen.

Hierbij dient rekening gehouden te worden met het feit dat de visumaanvraag slechts voor 14 dagen werd ingediend, dat de heer P(...) in de uitnodiging, gevoegd in het bundel overtuigingsstukken bij de visumaanvraag, heeft vermeld dat hij onderdak zal geven voor de gehele periode aan verzoekster en eventuele medische kosten, die buiten de afgesloten verzekering vallen, op zich zal nemen.

In deze uitnodiging is ook aangegeven dat de heer P(...) verzoekster steden als Brugge, Antwerpen, Brussel, Hasselt en Tongeren en nog veel meer wil laten zien, hetgeen zelfs met een beperkt budget perfect mogelijk is.

Verzoekster is trouwens reeds in staat gebleken om de vliegtuigtickets te betalen alsmede een reisverzekering, en zij brengt haar loonfiches bij waaruit blijkt dat zij in haar hoedanigheid van Office Manager in Rusland meer dan € 500,00 per maand verdient.

Zij heeft een percentage op de omzet van het bedrijf waarvan zij Manager is en haar inkomen is naar Russische normen meer dan behoorlijk.

Bovendien wordt aan de hand van een Bankattest aangetoond dat zij over een tegoed van €3.663,43 beschikt op haar bankrekening.

In feite was haar verblijf in België volledig geregeld en de kosten volledig gedekt op het moment dat de visumaanvraag werd ingediend, met uitzondering van de kosten voor de uitstappen, verbruik en eventueel vertier.

Vervolgens wordt volledig ten onrechte en op foutieve gronden gesteld dat de tenlasteneming onontvankelijk is en de garant geen enkel bewijs van solvabiliteit voorbrengt.

Verzoekster verwijst hierbij naar de verklaring van de accountant van het bedrijf van de heer P(...) die bevestigt dat hij een bruto jaarloon heeft van €21.181,32.

Tevens is een verklaring bijgebracht van de bank van de heer P(...), waaruit blijkt dat deze op een zichtrekening een bedrag van € 2.551,00 heeft staan en op een spaarrekening een bedrag van €7.000,00.

Bovendien staat op de zichtrekening van de BVBA ook nog een reserve van € 5.736,00 en bevestigt de bankdirecteur dat de heer P(...) ook exclusief eigenaar is van zijn woning en altijd zijn verplichtingen jegens de bank correct nakomt.

Het is dan ook volstrekt onjuist te stellen dat betrokkenen niet kan aantonen dat de financiële middelen onmiddellijk in België kunnen worden gebruikt, daar waar zowel de heer P(...) als verzoekster over de nodige visa en masterkaarten beschikken.

Dat verzoekster jong en ongehuwd is, is onvoldoende om aan te nemen dat zij het voornemen zou hebben om zich in België te vestigen.

Het kan geenszins de bedoeling zijn in de hedendaagse context om een visum te weigeren aan iedereen die jong en ongehuwd is.

Bovendien wordt ten onrechte gesteld dat verzoekster een beperkt maandelijks inkomen heeft.

Zoals reeds vermeld heeft zij een komen van meer dan € 500,00 per maand hetgeen naar Russische normen een meer dan behoorlijk inkomen is.

Bovendien heeft verzoekster een goed positie als Office Manager.

Bijlage 2 van de voormelde verordening vermeldt als documenten aan de hand waarvan het voornemen van de aanvraag om het grondgebied van de lidstaten te verlaten kan worden getoetst onder punt 5 : "bewijs van integratie in het land van verblijf: familiebanden; beroepssituatie."

Welnu verzoekster toont aan dat zij geïntegreerd is in Rusland en dat een goede positie bekleedt en een goed inkomen geniet.

Bovendien heeft verzoekster het bewijs van reservering van een retourticket bijgebracht, alsmede het bewijs van financiële middelen in Rusland, en het bewijs van een dienstverband.

Aldus heeft verzoekster 4 van de 5 documenten, die als bewijs van de intentie om terug te keren naar het land van herkomst kunnen worden aanvaard, bijgebracht in de loop van de behandeling van de huidige visumaanvraag.

Ook voldoet de uitnodiging van de heer P(...) aan het bepaalde onder punt A.3 van bijlage 2 inzake de niet-limitatieve lijst van bewijsstukken voor reizen in het kader van toerisme of met een privé karakter.

Verzoekster is dan ook van oordeel dat er geen redelijke twijfel kan bestaan over haar voornemen om het grondgebied van België te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum. De bestreden beslissing schendt dan ook de in het middel aangehaalde wetsbepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur."

De verwerende partij antwoordt als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van art. 14, 21 en 32 van Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode en schending van art. A.3 a en b van de tweede bijlage van voormelde verordening, het legaliteitsbeginsel en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster stelt onder meer dat het bestuur een onredelijke afweging heeft gemaakt van alle elementen van het dossier. Met betrekking tot haar relatie met de heer P(...) (Belgische nationaliteit, 17 april 1980) stelt haar raadsman:

"Hun bedoeling op dit moment is de veelvuldige contacten, die zij reeds gedurende bijna 1 jaar hebben, verder te ontwikkelen en mekaar beter te leren kennen. (...)

Op dit moment is er echter geen sprake van enige huwelijksintentie al kan dit ook nooit uitgesloten worden. (...) Anderzijds, zelfs indien er een intentie zou ontstaan in de toekomst, bijvoorbeeld na het beoogde verblijf in België, om weldegelijk in het huwelijk te treden, dan nog ziet verzoekster het probleem daaromtrent niet in."

Zij verdient 500 euro per maand en zou een banktegoed van 3663,43 euro hebben. Verzoekster verwijst naar een verklaring van de accountant van het bedrijf waar de heer P(...) werkt, die zou moeten aantonen dat deze 21181,32 euro bruto per jaar verdient. Tevens werd een verklaring van de bank bijgebracht die zou moeten aantonen dat de heer P(...) een bedrag van 2551 euro op een zichtrekening heeft staan en 7000 euro op een spaarrekening.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van volgende motieven:

Ten eerste: het doel en omstandigheden van het verblijf zijn niet voldoende aangetoond. De bestreden beslissing stelt dat er een vermoeden bestaat van een langer verblijf en een vermoeden dat zij de intentie heeft te huwen.

Prima facie slaagt verzoekster er, aan de hand van de weergegeven kritiek, niet in deze vermoedens te ontkrachten, wel integendeel.

Ten tweede: verzoekster toont onvoldoende aan over voldoende bestaansmiddelen te beschikken. De tenlasteneming van de P(...) wordt onontvankelijk beoordeeld, omdat hij geen enkel bewijs van voldoende solvabiliteit voorlegt. Verzoekster kan dit motief evenmin ontkrachten. De twee verklaringen waar het verzoekschrift naar verwijst kunnen niet beschouwd worden als afdoende objectief bewijs, terwijl het bekomen ervan niet moeilijk kan zijn. De financiële middelen van verzoekster kunnen onmogelijk achterhaald worden, zoals de bestreden beslissing terecht opmerkt.

Ten derde: het voornemen om het grondgebied te verlaten vóór het verstrijken van het visum kon niet worden vastgesteld. Er zijn voldoende elementen aanwezig om te twijfelen aan het feit dat verzoekster slechts twee weken in België zou blijven. Zij geeft zelf te kennen veelvuldig contact te hebben met de heer P(...) via internet. Zij is jong, ongehuwd, heeft een beperkt maandelijks inkomen en zij sluit zelf niet uit de heer P(...) beter te willen leren kennen met het oog op eventueel in de toekomst een huwelijk.

Verzoekster toont desgevallend geen schending aan van voormelde bepalingen.

Om die redenen is het enig middel ongegrond."

In haar repliekmemoirie dupliceert verzoekster als volgt op de nota met opmerkingen van de verwerende partij:

"Konkluate heeft een zeer gedetailleerde en grondige werkwijze gevolgd bij de redactie van het verzoekschrift dat ingediend werd bij aangetekend schrijven van 19 november 2010.

Hierin werd op gedetailleerde wijze ingegaan op verordening nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009.

Tevens werd ruime aandacht besteed aan de zeer uitgebreide en talrijke bewijsstukken die verzoekster had bijgebracht ten einde haar visum aanvraag te motiveren en haar bedoelingen en situatie te bewijzen.

Konkluate moet vaststellen dat op dit verzoekschrift op zeer algemene en oppervlakkige wijze met nauwelijks één pagina motivatie wordt gereageerd door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen.

Tegenpartij beperkt zich ertoe de motivering van de bestreden beslissing ditmaal te presenteren als een aantal standpunten die zondermeer worden geponeerd, zonder verdere motivering en toelichting. Op geen enkele wijze wordt in concreto aangetoond of uitgelegd waarom talrijke door konkluate bijgebrachte bewijsstukken onvoldoende zijn, onvolledig zouden zijn of niet bewijskrachtig.

Er wordt gewoonweg geponeerd dat er een vermoeden bestaat dat het langer verblijf zou beoogd worden met de intentie hier te huwen.

Noch voor konkluate, noch voor haar vriend zijn er enige juridische bezwaren om een huwelijk aan te gaan en zij zouden inderdaad vrij daartoe een beslissing kunnen nemen en zich richten tot de ambtenaar van de Burgerlijke Stand van de woonplaats van de gemeente van haar vriend.

Er kunnen dan ook geen objectieve juridische beletsels worden aangetoond, die zouden aantonen dat er geen huwelijk kan worden gesloten.

Konkluate en haar vriend hebben nu eenmaal de vrijheid om al dan niet te huwen.

Van hen kan ook niet verwacht worden dat zij een negatief bewijs leveren en zouden bewijzen dat zij geen intentie hebben om te huwen.

Konkluate heeft in alle eerlijkheid een overzicht gegeven van het tot stand komen en het evolueren van haar relatie en haar correspondentie met haar vriend.

Zij verklaart zeer formeel dat zij op dit moment geen enkele beslissing heeft genomen om al dan niet in het huwelijk te treden en hetzelfde geldt voor haar vriend.

Er is geen enkele reden voor handen om de waarachtigheid van deze verklaring in twijfel te trekken.

Ook met betrekking tot de financiële middelen, van zowel de heer P(...) als van konkluate zelf, beperkt de nota met opmerkingen van tegenpartij zich tot het herhalen en poneren van eerder ingenomen standpunten.

Ook hier wordt evenmin in concreto aangetoond waarom de bijgebrachte financiële stukken met betrekking tot de heer P(...) en zijn vennootschap onvoldoende zouden zijn.

Nochtans zijn er tussen bijgebracht die bewijzen dat de heer P(...) exclusief eigenaar is van een woning en over voldoende inkomsten beschikt.

Evenmin geeft de bestreden beslissing, noch de nota met opmerkingen, blijkt van enig onderzoek naar de concrete feiten.

Konkluate verwijst, ten titel van voorbeeld, naar het feit dat op geen enkele wijze blijkt wordt gegeven dat er ook rekening is gehouden met de zeer beperkte kosten van verblijf gedurende de beoogde periode waarvoor het visum is aangevraagd.

Bovendien zijn de grootste kosten van verplaatsing (vliegtuigreis) reeds betaald en kan konkluate gratis logeren bij haar vriend.

Wanneer de gedetailleerde toelichting, die konkluate gedurende heel de procedure en heel de aanvraag heeft verstrekt, wordt vergeleken met de algemene en vage weerlegging door de Belgische Staat, dan kan men enkel tot de conclusie komen dat er over de argumenten van konkluate heen gewalst wordt.

Een dergelijke houding kan moeilijk verenigbaar geacht worden met goed bestuur en met een zorgvuldige en redelijke afweging van alle argumenten van het dossier.

Ook geldt dit voor de derde opmerking die tegenpartij maakt in haar nota met opmerkingen : hieruit blijkt andermaal dat tegenpartij zeer stereotiep tewerk gaat.

Konkluate is inderdaad jong en ongehuwd, maar gezien het zorgvuldig opgebouwde en neergelegde dossier, is dit op zich geen reden om aan konkluate een visum voor beperkte duur te weigeren.

Voor het overige bevestigt konkluate integraal haar motivering zoals uiteengezet in haar verzoekschrift van 19 november 2010 en dient deze motivering hier als integraal hernomen beschouwd te worden."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster een eerste visumaanvraag kort verblijf indiende op 29 maart 2010 waarbij ze aangaf naar België te willen komen voor 90 dagen bij de heer P(...) en dit op zijn uitnodiging. Verzoekster voegde bij haar aanvraag een tenlasteneming van de heer P(...).

Deze aanvraag werd geweigerd om reden dat het reisdoel onduidelijk was. Het was niet duidelijk waarom verzoekster naar België wenste te komen bij de heer P (...) of welke de relatie was met de heer P(...). Tevens werd aangegeven dat verzoekster jong en ongehuwd is en over beperkte eigen inkomsten beschikt, zodat er weinig garantie is op terugkeer.

Op 23 september 2010 diende verzoekster opnieuw een visumaanvraag kort verblijf in. Ditmaal voor een bezoek van 15 dagen aan de heer P(...) en dit op zijn uitnodiging. Verzoekster voegde opnieuw een tenlasteneming van de heer P(...) toe aan haar aanvraag.

Wederom werd deze aanvraag geweigerd om reden dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond. Er wordt vermoed dat een langer verblijf wordt beoogd en dat verzoekster de intentie heeft om te huwen. Opnieuw wordt benadrukt dat verzoekster jong en ongehuwd is en een beperkt maandelijks inkomen heeft. Verder wordt aangegeven dat verzoekster onvoldoende middelen van bestaan heeft voor de duur van het voorgenomen verblijf en voor de terugreis. De tenlasteneming wordt onontvankelijk verklaard omdat de garant geen bewijs van solvabiliteit voorlegt. Er wordt gesteld dat verzoekster niet aantoonde dat ze haar financiële middelen onmiddellijk zal kunnen gebruiken en dat de herkomst van de financiële middelen niet te achterhalen is.

De weigering tot afgifte van het visum is gebaseerd op artikel 32 van de Verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna verkort de visumcode). Artikel 32 van de visumcode bepaalt wat volgt:

“Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

(...)

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond.

(...)”

Verzoekster is van oordeel dat de verwerende partij haar visumaanvraag op een kennelijk onredelijke wijze heeft beoordeeld en verwijst hiervoor in het bijzonder naar artikel 21 van de visumcode.

Vooreerst betwist verzoekster dat er sprake is van een huwelijksintentie. Voorst betwist verzoekster dat zij een langer verblijf beoogt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat geen enkel stuk van het administratief dossier toelaat te besluiten dat er sprake is van een huwelijksintentie. De verwerende partij baseert zich uitsluitend op vermoedens en dit om reden dat verzoekster jong en ongehuwd is. Dit is echter een loutere speculatie. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster een visumaanvraag heeft ingediend voor een verblijf van 15 dagen op uitnodiging van de heer P(...). Het is kennelijk onredelijk van de verwerende partij om hieruit af te leiden dat er sprake is van een huwelijksintentie. Terecht stelt verzoekster dat het geenszins de bedoeling kan zijn om een visum te weigeren aan iedereen die jong en ongehuwd is.

Wat het langer verblijf betreft stelt artikel 21, 4 van de visumcode:

“het consulaat controleert, voor zover van toepassing, de lengte van de vorige en de voorgenomen verblijven, om na te gaan of de aanvrager de maximaal toegestane verblijfsduur op het grondgebied van de lidstaten niet heeft overschreden, ongeacht mogelijke toegestane verblijven op grond van een nationaal visum voor verblijf van lange duur of een door een andere lidstaat afgegeven verblijfsvergunning”

In casu blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekster het Schengen grondgebied nog nooit betreden heeft. Ze heeft wel al een eerdere visumaanvraag ingediend doch deze werd geweigerd. Aldus dient wederom te worden vastgesteld dat de verwerende partij zich baseert op speculaties.

Voorts meent verzoekster dat er op volledig foutieve gronden wordt aangenomen dat ze niet over voldoende middelen van bestaan beschikt voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis.

Artikel 21, 5 van de visumcode bepaalt:

“Bij de beoordeling van de middelen van bestaan voor het voorgenomen verblijf wordt rekening gehouden met de duur en het doel van het verblijf, alsmede met de gemiddelde prijzen voor onderdak in de betrokken lidstaat of lidstaten, bepaald op basis van een goedkoop verblijf, vermenigvuldigd met het aantal verblijfsdagen, op basis van de door elk van de lidstaten overeenkomstig door elk van de lidstaten overeenkomstig artikel 34, lid 1 onder c), van de Schengengrenscore vastgestelde richtbedragen. Een bewijs van garantstelling en/of particuliere logiesverstrekking kan eveneens een toereikendheid van de middelen aantonen.”

In casu blijkt uit de visumaanvraag van verzoekster dat zij het voornemen heeft om bij de heer P(...) te logeren. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij. Aldus is sprake van een particuliere logiesverstrekking. Bovendien blijkt eveneens uit de visumaanvraag dat verzoekster over eigen bestaansmiddelen beschikt. Zo blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat zij regelmatig werk heeft en dat zij 26000 roebels per maand verdient, alsook dat zij in het bezit was van een heen- en terugkeer biljet en een medische verzekering. Op basis van de beperkte informatie welke terug te vinden is in het administratief dossier is het de Raad onduidelijk waarom de verwerende partij stelt dat ze de herkomst van de financiële middelen op de bankrekening van verzoekster niet kan achterhalen. Voorts is het de Raad eveneens onduidelijk wat de herkomst van de middelen te maken heeft met het feit of verzoekster over voldoende bestaansmiddelen beschikt voor de duur van haar verblijf. Verder kan evenmin uit het dossier worden afgeleid op grond waarvan de verwerende partij zich baseert om te stellen dat verzoekster niet aantoonst dat de financiële middelen die zij heeft onmiddellijk kunnen worden gebruikt in België. De volledige redenering van de verwerende partij grenst aan het onredelijke. Er blijkt geen rekening te worden gehouden met het feit dat er sprake is van een particuliere logiesverstrekking, noch met het feit dat het om een verblijf van slechts 15 dagen gaat. Bovendien worden geen redelijke argumenten aangehaald waaruit zou blijken dat de inkomsten die verzoekster uit haar beroepsactiviteit haalt onvoldoende zijn voor haar beperkt verblijf in het Rijk.

Bovendien is het de Raad niet duidelijk waarom de tenlasteneming welke door verzoekster werd neergelegd niet aanvaard wordt. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat verzoekster bij haar vorige visumaanvraag ook een tenlasteneming van de heer P(...) had neergelegd en hiervan blijkt uit het beslissingsformulier van de eerste aanvraag dat de garant voldoende solvabel is waardoor de tenlasteneming ontvankelijk en aanvaard wordt. Nergens blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de situatie van de garant dermate gewijzigd is dat hij nu (5 maanden later) niet meer solvabel zou zijn.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan worden aangenomen.

Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 oktober 2010 tot weigering van de afgifte van een visum aan SAVELYEVA Ksenia wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU